

Poate Dumnezeu regreta ceva?

1 Samuel 15.11,29,35

Willem Johannes Ouweneel

© SoundWords, Online începând de la: 12.04.2020, Actualizat: 12.04.2020

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: 1. Samuel 15.29

1. Samuel 15.29: Cel care este nădejdea lui Israel nu minte și nu Se căiește, căci nu este un om ca să-l pară rău.

Este un Nume al lui Dumnezeu neasemuit, când citim aici: „nădejdea lui Israel”.

Eu nu sunt prea fericit cu traducerea. Probabil ar trebui mai bine să se traducă prin „Cel care nu Se schimbă al lui Israel”. Aceasta exprimă mai clar ceea ce urmează în continuare în verset. Adnotarea din traducerea Elberfelder (CSV) spune: „Statornicia lui Israel”; aceasta este mai bine. Dumnezeu este statornic, El nu Se schimbă, El nu revine la gândurile și planurile Lui. Căci așa se spune și aici: El „*nu Se căiește*, căci nu este un om ca să-l pară rău.” În ce sens se spune aceasta?

Dumnezeu anunță aici judecata asupra lui Saul și Dumnezeu nu revine la aceasta [Dumnezeu nu o anulează], nicidecum! Dumnezeu nu este un om, care poate spune așa ceva fără să Se gândească la ce spune, și care după aceea Își dă seama ce a spus, și apoi regretă și anulează cele spuse. Dumnezeu nu este așa.

Dar cum trebuie să se înțeleagă aceasta, când în versetul 11 se spune: „Îmi pare rău că am pus pe Saul împărat” , și în versetul 35: „Și Domnului I-a părut rău că-l făcuse pe Saul împărat peste Israel” (1. Samuel 15.11,35)?

Mai întâi: Dumnezeu este Dumnezeu. Dar ca să Se facă înțeles oamenilor, Dumnezeu folosește expresiile noastre omenești. Dacă Dumnezeu regretă ceva, atunci aceasta înseamnă: El este profund întristat de urmările pe care El le vede când omul strică ceea ce Dumnezeu a dat omului. Aceasta este acest regret al lui Dumnezeu. Este întristarea profundă cu privire la urmările a ceea ce face omul.

Dumnezeu nu regretă ceea ce El Însuși a făcut. Dumnezeu nu revocă [El nu anulează]. Dumnezeu a știut exact ce a făcut atunci când I-a pus pe Saul împărat. El a știut exact ce va deveni Saul. Dar cu toate acestea Dumnezeu este întristat. Gândim noi că numai pentru că Dumnezeu știe exact dinainte totul, că din această cauză nu poate fi întristat, atunci când realmente are loc ceea ce El știa deja dinainte? Nu, Dumnezeu este întristat și Îi pare rău să vadă aceste urmări. Avem aceasta deja în Geneza 6.7: „Îmi pare rău că i-am făcut [pe oameni]”.

Așa se înțelege aceasta, însă Dumnezeu niciodată nu spune ceva în grabă, la care El trebuie să revină respectiv să retragă. Acesta este sensul din versetul nostru 29: Dumnezeu nu revine la ceea ce a spus; El nu revocă.

Tradus de la: [Kann Gott etwas bereuen?](#)

După o prelegere referitoare la 1. Samuel 15, din anul 1986.

Traducere: Ion Simionescu